

A fehér zokni

Chakell nem gondolta, hogy a bátyja valaha is megváltozik.

Írta: Chakell Wardleigh Herbert
(Igaz történet alapján)

Ez a történet az Amerikai Egyesült Államokban játszódott.

Chakell elnevette magát a nővére vicces képei látán. Szenteste volt, és a családjával rajzolás játékot játszottak a kandalló előtt.

A szenteste volt Chakell kedvenc napja az egész évben. A finomságok és a sok nevetgélés után kellemesen és boldognak érezte magát. Nem akarta, hogy vége legyen!

„Na, jó – mondta Anyu. – Eljött a fehér zokni ideje!”

Chakellnek fülig ért a szája. A szenteste volt a kedvenc napja, és ez volt az egyik kedvenc hagyománya.

Ott, ahol ő él, az emberek nagy, díszes zoknikat akasztanak fel karácsonykor a kandalló mellé, amelyek karácsony reggelre megtelnek finomságokkal! Ez a zokni azonban különleges volt. Chakell és a családja olyan ajándékokkal fogják megtölteni, amelyeket Jézusnak szánnak.

Anyu előhúzott egy gyönyörű, arany hímzéses fehér zoknit. Ezután mindegyiküknek adott egy kis papírcetlit és egy ceruzát. „Írjatok le egy-egy olyan dolgot, amit jövőre szeretnétek megígérni Jézusnak” – mondta.

„Aztán a zokniba tesszük őket, és jövőre, szenteste elolvassuk őket – tette hozzá Apa. – De először is olvassuk el a tavalyi ígéreteinket.”

Benyúlt a zokniba, és elővette a tavalyi cetliket. Kiosztotta őket, Chakell pedig csendben elolvasta a sajátját: „Többet fogok segíteni itthon.” Úgy gondolta, hogy ebben az évben elég jól sikerült megtartania az ígéretét. De vajon most mit írjon?

„Tudom, mit fogok írni!” – kiáltotta boldogan a nővére.

Chakell elgondolkodott, mit adhatna Jézusnak.

Mit tehetne jövőre jobban, hogy hasonlóbba váljon Őhozzá? Mit vár el tőle Jézus, mit tegyen?

Ekkor meglátta, ahogy a bátyja, Braeden, éppen leír valamit a papírjára.

Chakell elhúzta a száját. Nem látta, hogy mit ír, de biztos volt benne, hogy bármi is az, nem fogja valóban megtenni.

Braeden sokat ugratta Chakellt, és idén nem voltak valami kedvesek egymáshoz. Szerette a bátyját, de nem gondolta, hogy ő valaha is megpróbál majd hasonlóbba válni Jézushoz.

Miért kell ilyen gonosznak lennie velem? – gondolta.

Figyelte, ahogy bátyja összehajtogatja a papírját, és a fehér zokniba teszi.

Braeden észrevette, hogy figyeli, és elmosolyodott. „Nem ér lesni!” – mondta.

Chakell visszanézett a lapjára, és azt írta: „Igyekszem mindenkire kedves lenni az idén.” Aztán ő is beletette a papírját a zokniba.

Hamarosan eljött a lefekvés ideje. Chakell azonban nem hagyta nyugodni a gondolat, hogy vajon Braeden mit írt a lapjára. Senkinek sem volt szabad elolvasni a többiek Jézusnak tett ígéretét, de ő nagyon szerette volna tudni!

Míg a család többi tagja lefekvéshez készülődött, Chakell átosont a nappaliba. Kivette Braeden cetlijét a zokniból, és kinyitotta.

A cetlin ez állt: „Megígérem, hogy idén kedvesebb leszek Chakellhez.”

Alig hitt a szemének. Tényleg ezt írta volna Braeden? Könnyek szöktek a szemébe, amint óvatosan visszarakta a papírt a zokniba.

Anyu mindig azt mondta, hogy a Jézus Krisztusba vetett hit bárkinek segíthet megváltozni és hasonlóbba válni Őhozzá. Talán igaza volt. Talán Jézus tényleg segíthet Braedennek és neki kedvesebbnek lenni egymáshoz.

Másnap reggel, amikor Chakell leült reggelizni, még mindig melegséget érzett belül. Amint Braeden lejött a lépcsőn, szorosán átölelte.

Braeden szeme elkerekedett. „Nahát, ezt meg miért kapom?”

„Csak át akartalak ölelni – mondta. – Boldog karácsonyt!”

Braeden elvigyorodott és ő is átölelte a húgát. „Boldog karácsonyt!” ●

ILLUSZTRÁLTÁK: KEVIN FALES